ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2019/2251 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2019

σχετικά με μηχανισμό αποζημίωσης του κράτους μέλους του οποίου το εθνικό μέλος εκλέγεται πρόεδρος της Eurojust

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([1]) και ιδίως το άρθρο 12,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 και τον εσωτερικό κανονισμό της Eurojust, το εθνικό μέλος που εκλέγεται πρόεδρος της Eurojust έχει επιπλέον καθήκοντα.

(2) Η άσκηση των καθηκόντων του προέδρου της Eurojust επηρεάζει τον φόρτο εργασίας του αναπληρωτή και του βοηθού από το κράτος μέλος του οποίου το εθνικό μέλος εξελέγη πρόεδρος και το οικείο κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να αποσπάσει ένα άλλο πρόσωπο δεόντως καταρτισμένο ώστε να ενισχύσει την εθνική θυρίδα για τη διάρκεια της θητείας του προέδρου.

(3) Το άρθρο 11 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι, στις περιπτώσεις που αποσπάται άλλο πρόσωπο δεόντως καταρτισμένο, το οικείο κράτος μέλος δικαιούται να υποβάλει αίτηση για αποζημίωση.

(4) Ο μηχανισμός αποζημίωσης θα πρέπει να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση όσον αφορά την πραγματική επιστροφή των εξόδων διαβίωσης και των άλλων συναφών δαπανών μεταξύ ενός εθνικού μέλους που εκλέγεται πρόεδρος και ενός άλλου προσώπου δεόντως καταρτισμένου που αποσπάται από το οικείο κράτος μέλος.

(5) Η Δανία δεν δεσμεύεται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 και, ως εκ τούτου, δεν συμμετέχει στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, με την οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727.

(6) Η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1727 και, ως εκ τούτου, συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, με την οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κράτος μέλος του οποίου το εθνικό μέλος έχει εκλεγεί πρόεδρος της Eurojust και το οποίο έχει αποσπάσει άλλο πρόσωπο στην εθνική θυρίδα του για τον λόγο αυτό και συνεπώς δικαιούται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727 να υποβάλει αίτηση αποζημίωσης στο συλλογικό όργανο της Eurojust («συλλογικό όργανο») για το εν λόγω άλλο πρόσωπο περιλαμβάνει στην αίτησή του τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την απόφαση του οικείου κράτους μέλους σχετικά με την απόσπαση του εν λόγω προσώπου,

β) την αιτιολόγηση της ανάγκης να ενισχυθεί η εθνική θυρίδα του λόγω αυξημένου φόρτου εργασίας,

γ) στοιχεία σχετικά με τις εθνικές μηνιαίες ακαθάριστες αποδοχές του αποσπασμένου προσώπου,

([1]) ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 138.

δ) στοιχεία σχετικά με τυχόν έξοδα διαβίωσης και άλλες συναφείς δαπάνες που παρέχονται στο αποσπασμένο πρόσωπο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

ε) στοιχεία σχετικά με τον λογαριασμό στον οποίο πρέπει να μεταφερθεί η αποζημίωση.

2. Το οικείο κράτος μέλος αποστέλλει την αίτηση αποζημίωσης στο συλλογικό όργανο εντός έξι μηνών από τη λήψη της απόφασης για την απόσπαση του προσώπου.

Άρθρο 2

1. Το συλλογικό όργανο αποφασίζει σχετικά με την καταβολή της αποζημίωσης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης.

2. Το οικείο κράτος μέλος δικαιούται αποζημίωση για όσο διάστημα είναι πρόεδρος το εθνικό μέλος του και για την αντίστοιχη περίοδο της απόσπασης του οικείου προσώπου.

Άρθρο 3

1. Σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727, η Eurojust επιστρέφει στο οικείο κράτος μέλος τα εξής ποσά:

α) το 50 % των εθνικών μηνιαίων ακαθάριστων αποδοχών του αποσπασμένου προσώπου και

β) τα έξοδα διαβίωσης και άλλες συναφείς δαπάνες που έχει όντως πραγματοποιήσει το οικείο κράτος μέλος όσον αφορά το αποσπασμένο πρόσωπο.

2. Οι δαπάνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) επιστρέφονται μόνο εάν το αποσπασμένο πρόσωπο δικαιούται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οποιουδήποτε είδους επιδόματα ή πληρωμές που αντιστοιχούν σε δαπάνες οι οποίες είναι συγκρίσιμες ως προς τη φύση τους με αυτές που προβλέπονται στο παράρτημα VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης») [2], όπως: οικογενειακά επιδόματα, αποζημίωση αποδημίας, επιστροφή εξόδων που συνδέονται με την ανάληψη καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων της αποζημίωσης εγκατάστασης, της αποζημίωσης επανεγκατάστασης, των εξόδων ταξιδίου, των εξόδων μετακόμισης και της ημερήσιας αποζημίωσης.

3. Η Eurojust επιστρέφει στο οικείο κράτος μέλος τα παραπάνω ποσά σύμφωνα με τους όρους και τα δημοσιονομικά όρια που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος. Οι επιστροφές δεν υπερβαίνουν, σε καμία περίπτωση, τα ανώτατα ποσά των αποζημιώσεων ή των πληρωμών που αντιστοιχούν στις δαπάνες οι οποίες προβλέπονται στο παράρτημα VII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της έκδοσής της.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2019.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
K. MIKKONEN

[2] Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1).